

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
Sekce veřejných zakázek
tř. Kpt. Jaroše 7
604 55 Brno

Česká republika - Český úřad zeměměřický a katastrální
Pod Sídlištěm 1800/9
182 11 Praha 8

V Praze dne 11. května 2012

Návrh proti zadávacím podmínkám

podle § 114 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

Veřejná zakázka:

„Poskytování služeb datového centra“, otevřené řízení, ev. č. veřejné zakázky 7202012008010

Zadavatel:

Česká republika - Český úřad zeměměřický a katastrální se sídlem Praha 8, Pod Sídlištěm 1800/9, PSČ 182 11, IČ 00025712

Navrhovatel:

GTS Czech s.r.o. se sídlem Praha 3, Přemyslovská 2845/43, PSČ 130 00, IČ 28492170 zastoupena na základě plné moci Tomášem Pfefferem, členem sdružení INDOC, místo podnikání Praha 6, Šermířská 2378/3b, PSČ 169 00, IČ 87705508. Zmocnění je přílohou námitek.

Adresa pro doručování:

Tomáš Pfeffer, člen sdružení INDOC, Praha 6, Břevnov, Šermířská 2378/3b, PSČ 169 00, IČ 87705508, datová schránka akjz487

Sdružení INDOC

Tomáš Pfeffer
Ing. Martin Kovařík
Mgr. Vítězslava Kukáková

Šermířská 2378/3b, 169 00 Praha 6
Adamovská 804/3, 140 00 Praha 4
Zadní 209, 691 26 Pouzďřany

IČ 87705508
IČ 14947757
IČ 88107787

www.indoc.cz

datová schránka akjz487
datová schránka e4hyzmg
datová schránka kdw5ubt

Přílohy:

1. Plná moc k jednání jménem navrhovatele
2. Doklad o doručení námitek společně s rozhodnutí zadavatele o námitkách
3. Doklad o složení kauce

I.

Česká republika - Český úřad zeměměřický a katastrální se sídlem Praha 8, Pod Sídlištěm 1800/9, PSČ 182 11, IČ 00025712 (dále jen „zadavatel“) vyhlásila podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZVZ“) otevřené zadávací řízení na veřejnou zakázku „Poskytování služeb datového centra“, ev. č. veřejné zakázky 7202012008010 (dále jen „zadávací řízení“).

GTS Czech s.r.o. se sídlem Praha 3, Přemyslovská 2845/43, PSČ 130 00, IČ 28492170 (dále jen „navrhovatel“) zastoupena na základě plné moci Tomášem Pfefferem, členem sdružení INDOC, místo podnikání Praha 6, Šermířská 2378/3b, PSČ 169 00, IČ 87705508, v souladu se svým zájmem o získání předmětné veřejné zakázky podala dne 17. dubna 2012 nabídku do zadávacího řízení. Současně navrhovatel dospěl k závěru, že zadavatel při vymezení podmínek zadávacího řízení nedodržel postup a porušil zásady dle ZVZ. Postupem zadavatele vznikla navrhovateli újma na jeho právech, neboť bylo zmařeno jeho právo na uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky.

Navrhovatel podle ustanovení § 110 ZVZ podal dne 23. 4. 2012 námitky směřující proti vymezení podmínek zadávacího řízení. Dne 4. 5. 2012 bylo navrhovateli doručeno rozhodnutí zadavatele, kterým jeho námitky zamítá. Navrhovatel proto podává v souladu s § 114 zákona návrh na přezkoumání postupu zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II.

Navrhovatel v souladu s ustanovením § 115 odst. 1 zákona složil za svůj návrh na účet Úřadu kauci ve výši 50.000 Kč, odpovídající 1% z celkové nabídkové ceny navrhovatele 5.000.000 Kč včetně DPH.

Jestliže Úřad pravomocným rozhodnutím návrh nezamítne podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona, žádá navrhovatel o vrácení kauce na účet č. 1831180/2700, vedený u Unicredit Bank Czech Republic a.s.

Doklad o opětovném složení jistoty navrhovatel nedokládá, jelikož jistota nebyla zadavatelem požadována.

III.

Navrhovatel se nejprve vypořádá s odůvodněním nevyhovění námitkám, jak jej sepsal zadavatel ve svém rozhodnutí:

K samotnému meritu námitek zadavatel pouze uvedl, že dle jeho názoru jsou v zadávací dokumentaci veřejné zakázky uvedeny všechny údaje, požadavky a technické podmínky vymezující předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. K tomu navrhovatel uvádí, že v námitkách podrobně popsal vícero důvodů, proč vymezení této části předmětu plnění nelze považovat za dostatečné. Zadavatel se k nim konkrétně nevyjádřil a vše ponechal v rovině svého obecného tvrzení.

Dále zadavatel uvedl, že nechápe, jak by tím, že nastavil podmínky ocenění předmětu plnění veřejné zakázky tak, že nebyl samostatně vyčíslen náklad na dodávky elektrické energie (tedy jednoho z mnoha plnění, ze kterých je služba datového centra tvořena), mohl porušit zásadu transparentnosti danou ustanovením § 6 ZVZ. K tomu navrhovatel uvádí, že jeho zájem na transparentním vyčíslení nákladů na dodávky elektrické energie byl motivován tou okolností, že právě tyto dodávky nespécifikoval zadavatel jednoznačně (vymezil pouze maximální spotřebu zařízení) a přímo tak založil možnost, že každý z dodavatelů do své nabídky započítá zcela odlišný rozsah elektrické energie.

Dále zadavatel uvedl, že při použití logiky stěžovatele by zadavatel musel po uchazečích požadovat samostatné vyčíslení i dalších nákladů na plnění, kterými jsou služby datového centra také tvořeny, což ale stěžovatel z neznámých důvodů nenamítá a ve své námitce hovoří jen o nákladech na elektrickou energii. K tomu navrhovatel uvádí, že jsou to právě a pouze náklady na spotřebu elektrické energie, které trpí nedostatečnou specifikací ze strany zadavatele a riziko nesrovnatelnosti nabídek vzniká v bezprostřední souvislosti právě s nimi. Kromě toho platí, že žádná jiná část plnění nedosahuje samostatně takového finančního plnění, jako spotřeba elektrické energie. Ta se na výši celkové ceny podílí nejzásadnějším způsobem.

Dále zadavatel uvádí, že k platbě za služby stávajícího datového centra nebylo nutné, aby stávající poskytovatel prováděl jakákoli měření spotřeby energie technologických zařízení zadavatele. Z toho zadavatel následně dovozuje, že tedy před vyhlášením napadeného zadávacího řízení nemusel změřit skutečnou spotřebu svých instalovaných zařízení. K tomu navrhovatel uvádí, že povinnost vymezit předmět plnění veřejné zakázky objektivním a jednoznačným způsobem je zadavateli dána na mnoha místech ZVZ a nelze se jí zříci pouze s odkazem na minulý stav věcí, který navíc bylo možné zhojit poměrně jednoduchými

prostředky s minimem vynaložených prostředků. Vložení odpovídajícího měřiče spotřeby je úkon, který vyžaduje pouze zanedbatelné technické i nákladové zdroje.

V neposlední řadě se zadavatel sám usvědčuje ze znalosti argumentace tak, jak ji ve svých námitkách předestřel navrhovatel. Aby obhájil svůj postup, kdy nezměřil skutečnou spotřebu svých zařízení, uvedl zadavatel doslova (cituji) *technologická zařízení obecně nemají stále stejnou spotřebu elektrické energie. Spotřeba elektrické energie se v čase průběžně mění v závislosti na tom, jak ji uživatel využívá, do jaké míry ji zatěžuje*. K tomu nelze nic dodat. Jde o fundamentální pravdu, kterou však v rámci zadávacího řízení nemůže zadavatel obejít tím, že rezignuje na zjištění skutečné spotřeby zařízení (například průměrem za uplynulá období) a místo toho nechá dodavatele ocenit libovolný rozsah kilowattů od minimálního odhadu, až po maximální štítkový příkon, přepočtený účinníkem. Copak Policie ČR při pořizování služebních automobilů vycházela z maximální spotřeby cca 28 litrů/100 km, kterou vykazuje Škoda Octavia při plné akceleraci na první převodový stupeň? Ovšemže nikoliv. A není jediný důvod, aby se tak choval ČUZK v zadávacím řízení na služby datového centra.

Závěrem zadavatel hovoří o jiných veřejných zakázkách, především o Komunikační infrastruktuře Informačních systémů veřejné správy (dále jen „KIVS“), realizované Ministerstvem informatiky. Zadavatel tvrdí, že v této zakázce byla mimo jiné také poptávána služba datového centra za paušální částku a i v této zakázce nebylo zadavatelem požadováno samostatné vyčíslení nákladů na elektrickou energii. K tomu navrhovatel uvádí, že zadavatel nevychází ze skutečného stavu věci. Celý systém KIVS byl koncipován jako rámcové smlouvy, ke kterým jsou uzavírány jednotlivé smlouvy prováděcí. Pro účel výběru účastníků rámcové smlouvy byly stanoveny katalogové listy, které opravdu nemohly specifikovat konkrétní spotřebu elektrických zařízení. To však bylo ze zcela objektivních důvodů, jelikož tato zařízení budou známa až v momentě zadávání konkrétních veřejných zakázek postupem dle § 92 ZVZ. Pro ty již příslušný katalogový list vyznačuje konkrétní příkon a to včetně variant a příplatků za překročení výchozího příkonu z rámcové smlouvy. Spotřeba elektrické energie je tímto systémem prakticky hrazena podle skutečně spotřebované výše. Vše viz příslušná část katalogového listu SHH001:

Příkon	PR0	0	Základní příkon v rámci MI1 - MI4
	PR1	500 W	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR2	1 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR3	2 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR4	3 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR5	4 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR6	5 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR7	6 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR8	7 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR9	8 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)
	PR10	9 kW	Příkon nad rámec MI1 - MI4 (ke každé jednotce)

Kromě výše uvedeného, neobsahuje odůvodnění zamítnutí námitek žádné nové skutečnosti, se kterými by se navrhovatel měl vypořádat v rámci návrhu. Navrhovatel má i nadále za to, že

zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem. Níže proto rekapituluje své námitky v plném rozsahu.

IV.

Navrhovatel níže věcně popisuje, od čeho konkrétně se podle jeho názoru odvíjí nezákonný postup zadavatele při vymezení zadávacích podmínek:

Předmětem plnění veřejné zakázky jsou služby datového centra. Spočívají v tom, že dodavatel poskytne zadavateli prostředí k umístění jeho vlastní výpočetní techniky, tuto propojí datovou linkou o vysoké kapacitě s centrálou zadavatele a dále bude výpočetní technice zadavatele dodávat elektrickou energii, nutnou k jejímu chodu.

Elektrická energie je velmi významnou částí nabídkové ceny. U zakázek obdobného charakteru dosahují náklady na její dodávky 20-50% z celkové ceny, kterou objednatel platí provozovateli datového centra.

Náklady na dodávky elektrické energie jsou přímo úměrné množství kilowatthodin (kWh) spotřebovaných zařízeními zadavatele.

Zadavatel však v zadávací dokumentaci nestanovil souhrnnou spotřebu své výpočetní techniky v kilowatthodinách tak, aby tuto část plnění mohli všichni dodavatelé ocenit srovnatelně.

Místo toho zadavatel v zadávací dokumentaci určil pouze celkový příkon veškerých jeho zařízení v kilovoltampérách (kVA), a to podle tzv. štítkového údaje výrobce.

Tato jednotka však neurčuje skutečnou spotřebu elektrické energie, kterou daná výpočetní technika v provozu spotřebovává. Po přepočtení tzv. účínkem z ní lze dovodit pouze maximální spotřebu, kterou by daná elektronická zařízení měla, pokud by byla v provozu všechna, nepřetržitě a na plný výkon.

Skutečná spotřeba výpočetní techniky je vždy nižší, protože její provoz není nepřetržitý a také neběží neustále na plný výkon. Moderní zařízení výpočetní techniky naopak věnují mimořádné technologické úsilí tomu, aby co nejvíce běžela v energeticky úsporných režimech a do stavu maximálního výkonu se dostávala pouze v momentech, kdy je to opravdu nutné. V úsporných režimech přitom dosahují zlomkové spotřeby oproti spotřebě maximální. Dá se tedy říci, že plné zatížení, znamenající odběr elektrické energie v maximální výši odpovídající štítkovému příkonu po přepočtu účínkem, je spíše výjimečné.

Reálná spotřeba výpočetní techniky mnohem více záleží na způsobu, jakým ji zadavatel využívá, než na maximálním příkonu, který uvádí jejich výrobce na štítku zařízení. Je to podobné, jako u

automobilů – u nich se reálná spotřeba také neodvídá od maximálního výkonu, jako kdyby řidič jel celou cestu na plný plyn při zařazeném prvním rychlostním stupni.

Pokud zadavatel skutečnou spotřebu svých zařízení neznal, což je s ohledem na jeho povinnosti řádného hospodáře více než podivné, mohl ji zjistit snadným dotazem u společnosti T-Systems Czech Republic, a.s. se sídlem v Praze 4, Na Pankráci 1685/17, 19, PSČ 140 21 (dále jen „stávající poskytovatel“), v jejímž datovém centru je výpočetní technika zadavatele nyní provozována.

V.

Navrhovatel také připomíná, že v průběhu lhůty pro podání nabídek vynaložil nesmírné úsilí, aby nedostatečnou specifikaci spotřeby elektrické energie vyřešil se zadavatelem smírnou cestou. Opakovaně jej v tomto smyslu žádal o dodatečné informace k zadávací dokumentaci. Těmto žádostem zadavatel bohužel nevyhověl a naopak beze změny setrval (s nepochopitelnou mírou tvrdošijnosti) na svých původních požadavcích. Z dotazů i odpovědí zadavatele navrhovatel cituje ty podstatné, týkající se merita námitek:

Žádost č. 1 ze dne 1. března 2012

Z textu zadávací dokumentace není zřejmé, zda zadavatel jako součást předmětu plnění veřejné zakázky vyžaduje dodávky elektrické energie. Na některých místech se hovoří o napájecím vedení, na jiných zase zadavatel hovoří o příkonu jednotlivých zařízení. Konkrétní požadavek na dodávky elektrické energie, společně s jednoznačným uvedením jejího množství (aby byla zajištěna srovnatelnost jednotlivých nabídek) však v podmínkách chybí.

Pro úplnost dodavatel uvádí, že cena dodávek elektrické energie v množství pro uspokojení zadavatelem jmenovaných zařízení, dosahuje výše jednotek milionů korun za rok. Pokud by tato položka nebyla součástí vymezení předmětu plnění veřejné zakázky, zákonitě by ji musel zadavatel pořídit od vybraného uchazeče, ovšem mimo zadávací řízení. Takový postup by zakládal nemalou netransparentnost.

Změní zadavatel podmínky veřejné zakázky tak, aby bylo jednoznačné, zda je či není dodávka elektrické energie součástí předmětu plnění?

Pokud zadavatel stanoví dodávku elektrické energie jako součást předmětu plnění, uvede v zadávací dokumentaci její jednoznačně požadované množství tak, aby následně hodnotil srovnatelné nabídky?

Odpověď zadavatele

Zadavatel v této veřejné zakázce poptává komplexní poskytování služeb datového centra. Aby se předešlo případným nejasnostem, Zadavatel výslovně stanovuje, že dodávka elektrické energie

(obdobně i např. chlazení prostor, ve kterých budou umístěny technologie Zadavatele a dodávka energie pro toto chlazení) je součástí této veřejné zakázky.

Požadavky na dodávky elektrické energie jsou uvedeny v příloze č.1 (instalované příkony a požadavky na připojení k napájení) pro technologie Zadavatele ve vlastních stojanech a dále v parametru č. 52 (umístění technologií Zadavatele v racku uchazeče).

Žádost č. 2 ze dne 9. března 2012

Z textu zadávací dokumentace ani ze zadavatelem dodatečně poskytnutých informací k ní stále není zřejmé:

jaké množství elektrické energie má dodavatel ve své nabídce ocenit, aby byla jeho nabídka srovnatelná s nabídkami ostatních uchazečů,

jakým způsobem hodlá zadavatel dodávky elektrické energie pořizovat a jakými platebními podmínkami je hradit,

jaké položky má cena elektrické energie zahrnovat, kromě vlastního napájení IT zařízení zadavatele.

Zadavatel v zadávací dokumentaci požaduje zpracování nabídkové ceny za 1 rok plnění. Znamená to, že elektrická energie má být do nabídkové ceny promítnuta vzorcem celkový požadovaný příkon $\times 0,8 \times 24 \times 365$, tedy 813 782,97 kWh?

Odpověď zadavatele

Jak již bylo uvedeno v odpovědi na předchozí dotazy z 1.3.2012, zadavatel v této veřejné zakázce poptává komplexní poskytování služeb datového centra. Zadavatel v zadávací dokumentaci nestanovil uchazečům přesný způsob interního výpočtu celkové nabídkové ceny. Způsob promítnutí jednotlivých dílčích nákladů do celkové nabídkové ceny je čistě v pravomoci uchazeče.

Z tohoto důvodu a s ohledem na odpověď na dotaz č.1 odpovídá zadavatel na otázku uvedenou v Dotazu č.2 záporně.

Žádost č. 2 ze dne 9. března 2012

Žádá zadavatel, aby do ceny elektrické energie byla kromě vlastní spotřeby jeho zařízení započítána také celková energetická zátěž, související s jejich provozem? Tedy rozvod elektřiny, zvlhčování, chlazení apod.?

Odpověď zadavatele

Jak již bylo uvedeno v odpovědi na předchozí dotazy z 1.3.2012, zadavatel v této veřejné zakázce poptává komplexní poskytování služeb datového centra. Nabídková cena tedy musí zahrnovat všechny poskytované služby datového centra.

Žádost č. 3 ze dne 30. března 2012

Z dodatečných informací, poskytnutých zadavatelem dne 16.3.2012, vyplývá, že zadavatel požaduje, aby si každý dodavatel podle vlastního uvážení vypočetl objem dodané elektrické energie podle vlastního uvážení a to pouze na základě uvedení štítkových příkonů zařízení. Tedy bez znalosti zátěže zařízení, jejího časového rozložení a veškerých dalších charakteristik provozu těchto zařízení, nezbytných pro jakýkoli výpočet předpokládané spotřeby v čase. Je zcela nemožné takovým způsobem zkalkulovat objem spotřebované energie v daném časovém období, analogicky je tak zcela nemožné vypočítat souměřitelnou nabídkovou cenu, jejíž podstatnou část tvoří právě náklady na elektrickou energii. Tento fakt pak zavádá příčinu úvaze o možném porušení zásady diskriminace zadavatelem, kdy jediný dodavatel, totiž stávající dodavatel, zná zcela exaktně hodnoty spotřebovávané elektrické energie a je tak schopen vyčíslit cenu této energie pro svoji nabídku zcela přesně. Ostatní dodavatelé jsou, jelikož nemají k dispozici uvedené údaje a zadavatel odmítá předložit jednotné modelové hodnoty tak, aby zajistil, že dodavatelé budou mít rovné podmínky pro výpočet souměřitelných nabídkových cen, znevýhodnění a odkázání při svých výpočtech nabídkových cen na prostý odhad.

Stanoví zadavatel hodnotu celkového příkonu v kW nebo objem spotřebované energie za rok v kWh?

Odpověď zadavatele

Zadavatel není schopen stanovit požadované hodnoty celkového příkonu v kW nebo objem spotřebované energie za rok v kWh, a proto poskytuje jmenovité příkony všech zařízení. Jedním z důvodů je skutečnost, že současný poskytovatel služeb datového centra neprovádí měření příkonu infrastruktury zadavatele. Vzhledem k použité paušální platbě zadavatele za komplexní službu poskytování služeb datového centra (včetně příslušných energií) zadavatel u současného poskytovatele služeb datového centra tuto nadstandardní službu nepožadoval. Zadavatel také není schopen odhadnout charakteristiky zatížení hardware kvůli připravovaným změnám ve využití HW zdrojů jednotlivých serverů a dalších komponent. Jedná se o vlivy, jejichž rozsah je mimo moc zadavatele – např. zatížení, způsobené uvedením Základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí do pilotního a posléze produkčního provozu, kolísání v četnosti podání v rámci agendy katastrálních úřadů, zatížení způsobené připravovaným spuštěním aplikace Veřejný dálkový přístup do RUIAN atd. Z uvedených důvodů jsou poskytnuty jmenovité (štítkové) hodnoty příkonu.

Žádost č. 4 ze dne 10. dubna 2012

V rámci dodatečných informací zadavatele k zadávací dokumentaci ČÚZK-06815/2012-31 ze dne 4.4.2012 byl pro účel jednoznačného přepočtu stanoven účinník 0,93.

Celkový příkon 66,322 kVA, který zadavatel v nabídce požaduje, vyplývá z maximálního štítkového příkonu pro 12 racků společně s požadavkem ID č. 52 na příkon pro jeden rack dodavatele.

Po přepočtu účinníkem činí hodnota spotřeby požadovaná zadavatelem 61,679 kW.

Nabídková cena má být kalkulována za 1 rok, tedy 8.766 hodin.

Aby byly nabídkové ceny všech dodavatelů transparentně porovnatelné, znamená to, že každý dodavatel je povinen do své ceny zahrnout elektrickou energii v rozsahu 540 682 kWh?

Odpověď zadavatele

Zadavatel odpovídá na položenou otázku záporně. Jak bylo již několikrát uvedeno v předchozích odpovědích (např. odpověď na dotaz č.2 z č.j. ČÚZK-04677/2012-31 ze dne 2.3.2012, odpověď na dotaz č.2 z č.j. ČÚZK-05856/2012-31 ze dne 16.3.2012), zadávací dokumentací je požadována dodávka všech souvisejících služeb datového centra. Zadavatel požaduje uvést v nabídce celkovou nabídkovou cenu a nestanovuje přesný způsob interního výpočtu celkové nabídkové ceny. Způsob promítnutí jednotlivých dílčích nákladů do celkové nabídkové ceny je čistě v pravomoci uchazeče.

Žádost č. 4 ze dne 10. dubna 2012

Zadavatel v rámci zpracování nabídkové ceny nepožaduje samostatné vyčíslení položky za elektrickou energii. Vzhledem k veškerým nejasnostem, které ocenění této položky v průběhu zadávacího řízení doprovází, se takový postup zdá jako nedostatečně transparentní. Také není zřejmé, jak zadavatel posoudí (zkontroluje) splnění svého požadavku na elektrickou energii v jednotlivých nabídkách. Bez samostatného vyčíslení ceny za spotřebu elektrické energie budou nabídky nepřezkoumatelné.

Upraví zadavatel své požadavky na jednotné zpracování nabídkové ceny, aby obsahovaly samostatné vyčíslení položky za elektrickou energii?

Odpověď zadavatele

Zadavatel odpovídá na položenou otázku záporně. Předně je nutno konstatovat, že nejasnosti s oceněním položky má pouze jediný dodavatel. Ostatní potencionální dodavatelé v této otázce nejasnosti zjevně nemají, protože zadavatel neobdržel od žádného dalšího potencionálního dodavatele žádost o dodatečné informace k zadávacím podmínkám, která by se týkala ocenění elektrické energie. Tato skutečnost je dle zadavatele způsobena tím, že v zadávací dokumentaci je zcela jasně uvedeno, že ceny uváděné uchazečem musí obsahovat veškeré náklady uchazeče nutné pro řádnou realizaci plnění VZ, tj. pro poskytování služeb datového centra, a zároveň zadavatel uvedl všechny podstatné údaje nutné pro zpracování nabídek dodavatelů. Dalším důvodem, proč

ostatní potencionální dodavatelé nemají nejasnosti v otázce ocenění elektrické energie, je dle zadavatele skutečnost, že požadavek na paušální platbu a celkovou cenu bez rozlišení na jednotlivé složky byl mimo jiné použit i v jiných soutěžích na služby datového centra, zejména pak v soutěžích KIVS. Nejedná se tedy o nijak nestandardní požadavek zadavatele, ale o zcela standardní způsob zadání veřejné zakázky na poskytování služeb datového centra.

Zadavatel dále nevidí důvod, proč by měl zvlášť kontrolovat splnění požadavku na zahrnutí veškerých nákladů nutných pro řádnou realizaci plnění VZ do nabídkové ceny. Zadavatel poptává poskytnutí komplexní služby datového centra, přičemž v čem komplexnost spočívá, vyplývá jak ze zadávací dokumentace, tak i z následných odpovědí na dotazy dodavatele. Způsob promítnutí jednotlivých dílčích nákladů do celkové nabídkové ceny za komplexní službu je pak čistě v pravomoci uchazeče.

IV.

Navrhovatel nebyl s dodatečnými informacemi od zadavatele spokojen a jeho pochyby o vymezení předmětu plnění veřejné zakázky přetrvávaly. Přesto v mezích nejasného zadání zpracoval a odevzdal nabídku, pevně věříc ve výhodnost a kvalitu svých služeb datového centra. Věděl však, že nabídky jeho i ostatních dodavatelů mohou obsahovat diametrálně odlišný rozsah elektrické energie, jak ilustruje následující tabulka:

Ocenění maximální spotřeby podle štítkového příkonu	540 682 kWh za rok	2 433 069 Kč za rok *
Ocenění poloviny maximální spotřeby podle štítkového příkonu	270 341 kWh za rok	1 216 535 Kč za rok
Ocenění desetiny spotřeby podle štítkového příkonu	54 068 kWh za rok	243 307 Kč za rok

* uvedený náklad vychází z ceny 1 kWh 4,50 Kč. Náklady na 1kWh dodanou zadavateli jsou ve skutečnosti složeny z ceny energie od distribuce (např. PRE) dodané pro napájení technologie zákazníka a z ceny energie spotřebované samotným datovým centrem na chlazení a ventilaci. Toto navýšení nákladů se označuje jako PUE a je vyjádřeno koeficientem. Typická hodnota je kolem 1,7 - 1,8. Pokud odebere zákazník 100 kWh, při PUE 1,8 budou skutečné náklady dodavatele rovny ceně za 180 kWh od PRE.

Je zřejmé, že zadavatelem netransparentně vymezený předmět plnění části veřejné zakázky, spočívající v dodávce elektrické energie, způsobuje, že se nabídky stávají zcela neporovnatelnými.

VI.

Navrhovatel má za to, že zadavatel v mnoha aspektech nedodržel postup dle ZVZ a závažným způsobem porušil rovněž základní zásady postupu zadavatele dle ZVZ. Navrhovatel dále ve svých námitkách podrobně popisoval jednotlivé případy porušení ZVZ:

Zadavatel nedodržel ustanovení § 44 odst. 1 ZVZ, podle kterého je zadávací dokumentace definována jako soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, přičemž za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.

Ze zmiňovaného ustanovení ZVZ vyplývá, že odpovědnost zadavatele za úplnost a správnost zadávací dokumentace se vztahuje na všechny její části. Pokud dodávka elektrické energie pro zařízení výpočetní techniky zadavatele činí nikoliv nezanedbatelnou část nabídkové ceny, měl zadavatel specifikovat rozsah požadované elektrické energie shodně pro všechny dodatele, a to konkrétní hodnotou spotřebovaných kilowatthodin. V této jednotce se totiž dodávky elektrické energie sjednávají, což ví každý, kdo někdy uzavíral smlouvu s dodavatelem elektrické energie. Samotné pochybnosti zadavatele o jeho schopnosti tuto hodnotu získat (nebo učinit odpovídající úsudek), rozhodně nemohou být důvodem k tomu, aby riziko a nejistotu přesunul na uchazeče o veřejnou zakázku. Přesto se o to pokusil - viz jeho odpověď na dotaz navrhovatele, v níž uvádí (cituji) *Zadavatel také není schopen odhadnout charakteristiky zatížení hardware kvůli připravovaným změnám ve využití HW zdrojů jednotlivých serverů a dalších komponent. Jedná se o vlivy, jejichž rozsah je mimo moc zadavatele – např. zatížení, způsobené uvedením Základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí do pilotního a posléze produkčního provozu, kolísání v četnosti podání v rámci agendy katastrálních úřadů, zatížení způsobené připravovaným spuštěním aplikace Veřejný dálkový přístup do RUIAN atd.*

To nejmenší, co v dané situaci mohl a měl zadavatel učinit, bylo stanovit jednotným způsobem nějakou konkrétní hodnotu spotřeby, od které by se odvíjely nabídky dodavatelů. Možná by to nebyla exaktně přesná hodnota, avšak byla by transparentní a umožnila vůbec provést hodnocení nabídek v zadávacím řízení. Pokud nebyl spotřebu elektrické energie schopen definovat (anebo odhadnout) zadavatel, jak potom mohli dodavatelé? Pochopitelně nijak, ovšem oni na to na rozdíl od zadavatele doplatili ve svých nabídkách na plnění veřejné zakázky. Takový postup samozřejmě nenachází oporu v ZVZ a nelze jej ani považovat za souladný s povinnostmi řádného hospodáře.

Cílem zákona o zadávání veřejných zakázek je zajištění nejvyšší možné transparentnosti procesu zadávání veřejných zakázek a fair prostředí, což mj. znamená, že stanovení soutěžních podmínek musí být jednoznačné a srozumitelné (k tomu viz např. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č.

2A 4/2000). Neuvedení jednoznačné spotřeby elektrické energie, alespoň pro potřeby získání vzájemně porovnatelných nabídek, tomuto požadavku evidentně nevyhovuje.

Zadavatel porušil zásadu transparentnosti danou ustanovením § 6 ZVZ, když nastavil podmínky ocenění předmětu plnění veřejné zakázky tak, že nebyl samostatně vyčíslen náklad na dodávky elektrické energie. Tím předem a zcela vědomě rezignoval na posouzení úplnosti nabídek, ke kterému je povinen dle ustanovení § 76 ZVZ.

Ve své odpovědi na žádost navrhovatele o dodatečné informace k zadávací dokumentaci zadavatel uvedl (cituji) *Zadavatel dále nevidí důvod, proč by měl zvláště kontrolovat splnění požadavku na zahrnutí veškerých nákladů nutných pro řádnou realizaci plnění VZ do nabídkové ceny.* Tímto nastavením pravidel zadávacího řízení zadavatel dílo dokonil a netransparentní vymezení spotřeby elektrické energie doplnil z druhé strany vyloučením kontroly, zda nabídky jednotlivých dodavatelů obsahují správný a srovnatelný rozsah plnění. Provést takové posouzení je přitom jednou z povinností hodnotící komise, která musí zjistit, zda některý z uchazečů nepředložil tzv. nepřijatelnou nabídku (viz ustanovení § 22 odst. 1 ZVZ).

Postoj zadavatele, který se zuby nehty brání přijetí informace o rozsahu dodávky elektrické energie je obzvláště udivující ve srovnání s jeho vyčerpávajícími tabulkami, do kterých mají dodavatelé vyplňovat obrovské množství (jde o stovky položek) detailů o způsobu plnění veřejné zakázky, z nichž mnohé lze směle označit za naprosto bezvýznamné, bez vztahu k ekonomické výhodnosti či užitné hodnotě zakázky. Oproti tomu zadavatel nechce znát konstrukci položky, která sama o sobě přímo ovlivňuje třetinu, až polovinu nabídkové ceny?! Takový přístup nelze ani při veškeré snaze označit za pouhou neznalost či nedbalost. Naopak budí dojem účelového postupu odpovědných osob zadavatele, jehož prostřednictvím mělo dojít k ovlivnění výsledků zadávacího řízení ve prospěch stávajícího poskytovatele.

Zadavatel porušil zásadu rovného zacházení, danou ustanovením § 6 ZVZ, když zvýhodnil stávajícího poskytovatele služeb datového centra, jenž jako jediný věděl o skutečné spotřebě výpočetní techniky zadavatele.

Jak již navrhovatel uvedl zkraje námitek, zadavateli nic nebránilo, aby skutečnou spotřebu svých zařízení výpočetní techniky zjistil dotazem u stávajícího poskytovatele služeb datového centra. To však zadavatel neudělal a naopak se tomu bránil i v odpovědích na dotazy navrhovatele. Doslova uvedl, že (cituji) *není schopen stanovit požadované hodnoty celkového příkonu v kW nebo objem spotřebované energie za rok v kWh a proto poskytuje jmenovité příkony všech zařízení. Jedním z důvodů je skutečnost, že současný poskytovatel služeb datového centra neprovádí měření příkonu infrastruktury zadavatele. Vzhledem k použité paušální platbě zadavatele za komplexní*

službu poskytování služeb datového centra (včetně příslušných energií) zadavatel u současného poskytovatele služeb datového centra tuto nadstandardní službu nepožadoval.

Tvrzení, že stávající poskytovatel neprovádí měření spotřeby elektrické energie je stejně absurdní, jako neschopnost samotného zadavatele jej o to (s vědomím připravované veřejné zakázky) požádat. Stávající poskytovatel mohl s vynaložením minimálního úsilí spotřebu zařízení zadavatele změřit, nehledě na fakt, že ji sám dobře zná, a to přinejmenším za uplynulá období, kdy musel náklady na tuto zaplatit svému dodavateli elektřiny.

Zvýhodnění stávajícího poskytovatele služeb datového centra tak spočívá v tom, že znal skutečnou (reálnou) spotřebu, jež je vždy mnohem nižší, nežli zadavatelem vymezená maximální spotřeba, spočtená ze štítkového příkonu zařízení. Ostatní dodavatelé, navrhovatele nevyjímaje, museli za účelem dosažení konkurenceschopné ceny zbytečně riskovat, a ani tak se ve svých odhadech nemuseli přiblížit faktickému stavu.

VII.

Namítané skutečnosti měly nezanedbatelný dopad na rozdíl celkových cen mezi nabídkami navrhovatele a ostatních dodavatelů, především stávajícího poskytovatele. Za dobu plnění čtyř let jde o částku až 10 mil. Kč, která může, ale nemusí být zahrnuta do nabídek, aniž by tuto skutečnost mohl zadavatel jakkoliv zkontrolovat a posoudit. Navrhovatel se proto domáhá, aby Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

- a) Vydal v souladu s § 117 odst. 1 zákona **předběžné opatření, jímž uloží zadavateli zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení až do rozhodnutí ve věci**. Podání tohoto návrhu samo o sobě nebrání zadavateli pokračovat v zadávacím řízení, a po uplynutí 45 dnů od obdržení námitek navrhovatele uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Tato lhůta uplyne podle ustanovení § 111 odst. 5 zákona dne 7. června 2012, přičemž s ohledem na procesní průběh správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nelze do konce této lhůty očekávat rozhodnutí ve věci. Vydání předběžného opatření je jediným prostředkem, jak zajistit nápravu protiprávního stavu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku, tedy v době, kdy je ještě možné zhojit újmu na právech navrhovatele.
- b) Uložil zadavateli ve smyslu § 118 zákona **nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení**,

GTS Czech s.r.o.